

عنوان مقاله: عربستان و قبائل عرب

نویسنده: خدامراد مرادیان

منبع: گوهر مرداد ۱۳۵۷ شماره ۶۵

۳۹۲-۳۸۹
صص

- نمی خواهیم بگوئیم که عربهای شمال و جنوب کاملا از هم جدا بودند و هر دسته در سرزمین خود زندگی می کرد و به سرزمین دیگری کوچ نمی نمود. بلکه بالعکس، بسیاری از مردم یمن پیش از اسلام به سرزمین حجاز کوچ کردند و از مردم حجاز خیلی کم به یمن رفته اند. انگیزه و سبب کوچ کردن اهل یمن و پراکنده شدن در اطراف و پیرامون عربستان را شکسته شدن سد مأرب در یمن می دانند.

- برخی از مورخان یکی از علل مهاجرات مردم یمن را شکست و ضعفی می‌پنداشند که در قرن سوم و چهارم پیش از میلاد بخاطر فعالیت بازرگانی رومیان در دریای سرخ دچار یمن شد. اما کوچ کردن مردم شمال را به جنوب بسیار شدن نسل قبائل و کمی جای مناسب برای زندگی می‌دانند.

فعالیت بازرگانی رومیان

• بهر حال نقل و انتقال بین عربهای جنوب و شمال از پیش از اسلام بسیار انجام می‌گرفته است و از دیرباز بین **عدانیان و قحطانیان** دشمنی استوار بوده و چنانکه گویند هر یک از دوسو در جنگ برای خود نشانه‌های ویژه‌ای برگزده بودند، چنانکه قبیلهٔ مضر، عمame و سرپوش و درفش سرخ و عرب‌های یمن از نوع سبز داشتند. گویا اصل این عداوت و دشمنی، همان دشمنی طبیعی بین متمدنان و بی تمدنان باشد و رویدادها و پیش آمدهای جنگی بر این دشمنی‌ها می‌افزاید و روح ستیز و بدی را در ایشان نیرومند می‌سازد. از نمونه‌های روشن این کینه و دشمنی، عداوت سخت بین مردم مدینه اوسم و خزرج می‌باشد که یمنی هستند و اهل مکه که عدنانی بحساب می‌آیند.

• این رقابت پس از اسلام نیز بین ایشان ادامه یافت و هر یک از دو جانب بر یکدیگر فخر می‌کردند و می‌باليدند و مدعی بودند که از دیگری از نظر نژاد برتر و از جهت تعداد بیشترند ولی اهل یمن به این افتخار بخاطر داشتن تمدنی قدیم و حکومتی استوار شایسته‌تر بودند.

داشتن تمدنی قدیم و حکومتی استوار

• وقتی حضرت محمد(ص) آمد و خلافت بدست قریش افتاد که عدنانی بودند کفه‌ی عرب‌های شمال چربید. چنین پیداست که **عرب‌های یمن بدین اندیشه افتادند که در این افتخارات توازن و هماهنگی برقرار نمی‌ایند** و برای این کار راه‌هایی پیمودند. یکی اینکه راویان و داستان سرایانشان تاریخ و گذشته خود را به رنگی زیبا و دلفریب در آوردند و چنین پنداشتند که **قططان پسر هود** (ع) است. دیگر اینکه به راه‌های گوناگون نژاد خود را به عدنانیان رساندند. چنانکه برخی از ایشان گفتند: اسماعیل پدر همه عرب است حتی قحطان و شاید خود آنان واضح نظریه‌ی تقسیم عرب به بائده و غیره باشند.

- عرب‌ها را چنین تقسیم می‌کنند: عرب جنوب یا عرب عرباء یا عاربیه که عبارتند از:
- قحطان و عاد و ثمود و طسم و جدیس و عرب شمال یا عرب متعربه. در این صورت عرب جنوب در درجه اول و عرب شمال در درجه دوم قرار می‌گیرد.

- برخی عرب را به عاربه: عاد و ثمود و طسم: ... و متعربه: قحطان و مستعربه : عدنان تقسیم می کنند به ترتیب تقدم. نژادشناسان عرب می گویند: قحطان پدر تمام یمنی هاست و دو قوم بزرگ کهلان و چیر از وی به وجود آمده اند.

نژادشناسان عرب

قوم کهلان

- قوم کهلان از شاخه های بسیاری تشکیل شده که مشهورترین آنها از این قرار است:
- ۱- طی: این قبیله در دو کوه اجا و سلمی معروف به کوه شمر از چندین قرن پیش از اسلام سکونت داشته و معروف بوده اند تا جایی که سریانیان و ایرانیان همه عربها را طی نامیده اند.
- ۲- همدان و مذحج: بیشتر این قبیله ها در یمن ساکنند و بنوالحارث که در جنوب شرقی طائف سکونت دارند و بجلیله که در زمان عمر در فتح عراق خدماتی انجام داده اند به مذحج منسوبند.

- ۳- عماله و جذام: این قبیله‌ها در صحراي شام می زیستند، لخميان که پادشاهي حيره را در کنار فرات بوجود آورده و کنده که بر حضرموت حکومت نمودند و در یمامه تسلط خود را بر بنی اسد گستردند، به جذام می پيوندند.
- ۴- ازد: این قبیله بر عمان حکومت نموده و غسانیان پادشاه مشرق شام و خزاعه که پیش از قریش بر مکه تسلط داشتند، همینطور ساکنان مدینه (یثرب) دو قبیله‌ی اوس و خزرج از این قبیله‌اند.

قوم حمیر

- قوم حمیر که مشهورترین قبیله های آن از این قرار است:
  - ۱- فضاعه: که در شمال حجاز می زیستند.
  - ۲- تنوخ: که از قدیم در شمال شام ساکن بودند.
  - ۳- کلب: که در بیابان شام زندگی می کردند.
  - ۴- جهینه و عدره: که در دره‌ی اضم در حجاز سکونت داشتند. عذریان به داشتن عواطف رقیق و عشق پاک معروفند.

عدنان

- نژادشناسان عدنان را نیز به دو شاخه بزرگ: **ربیعه و مضر** تقسیم می کنند.
- مشهورترین قبیله های ربیعه از این قرار است:
  - ۱- اسد: که ساکن شمال وادی الرمه بوده اند.
  - ۲- وائل: که به دو قبیله بکر و تغلب تقسیم می گردد ولی پس از کشته شدن کلیب جنگهای طولانی بین ایشان رخ داد که نزدیک بود هر دو قبیله نابود گردند و بنی حنیفه در یمامه به بکربن وائل منسوب است مشهورترین قبیله های مضر بدین ترتیب است:

- ۱- قیس غیلان: این قبیله بقدری مشهور است که گاهی بغیر یمنی ها قیس اطلاق می کند و دو قبیله‌ی
- هوازن و سلیم که در مغرب نجد می زیسته اند و غطفان به قبیله قیس می پیوندند.
- قبیله‌ی غطقان به دو قبیله‌ی مشهور: عیس و ذیبان تقسیم می شود. بین این دو قبیله کینه و دشمنی سختی بود و جنگهای بزرگی بین آن دو رویداد که معروف تر از همه جنگ داحس و غبراء می باشد.
- ۲- تمیم: که در بیابان مضر زندگی می کردند.
- ۳- هذیل: که در کوهی نزدیک مکه سکونت داشتند. هذلی‌ها به بسیاری و خوبی شعر شهرت داشتند

۴- کنانه: که در جنوب حجاز می زیستند و قبیله‌ی قریش که بر این قسمت سروری داشت و از این قبیله است. بین دو قبیله بزرگ ربیعه و مضر در طول چندین قرن دشمنی شدیدی وجود داشت که موجب شد گاهی ربیعه برای جنگ با مضر با قبائل یمنی هم پیمان گردد

• این بود خلاصه‌ای از قبائل مشهور عرب و محل زیست و سکونت ایشان. ولی این نژادها و نسب‌ها مورد شک و تردید است. درست یا نادرست، عربان بخصوص متأخرین آنان پذیرفته اند و سلسله‌ی نسب خود را بر آن نهاده اند و در هر منطقه‌ای که فرود آمده اند بر حسب عقاید نژادی به دسته‌ها و طوایفی تقسیم شده اند و همین تعصبات نژادی موجب بسیاری از حوادث تاریخی و سبب مهم مقدار زیادی از شعر و ادب به ویژه شعر فخر و هجاء گردیده است. هنگامی که اسلام آمد، عربان عقیده داشتند که اصل ونسب همه‌ی ایشان به سه قبیله ربيعه ، مصر و یمن باز می گردد و شعراء هجو و فخرشان بر این فرضیه نهاده شده بود و خلفای بنی امیه و جانشینان ایشان از این موضوع استفاده نموده همه قبائل را بهم می ریختند.

تعصبات نژادی